

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 08 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, declarat de inculpatul

Goleac Alexandr Fiodor, născut la 05 noiembrie 1957, originar din or. Nicolaev, Ucraina, domiciliat mun. Bălți, str. Suceava 17, ap. 19, viza de reședință mun. Bălți, str. Pușkin 47, ap. 54.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2014 - 08.05.2015;

Instanța de apel: 10.06.2015 - 02.12.2015;

Instanța de recurs: 18.03.2016 - 15.06.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 08 mai 2015, Alexandr Goleac a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Alexandr Goleac, la 14 septembrie 2014, aproximativ la ora 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, locuind împreună cu concubina sa Evghenia Buntova într-un domiciliu, situat pe adresa mun. Bălți, str. N. Iorga 20A/8, și dând dovadă de brutalitate ieșită din comun, manifestând vădită lipsă de respect față de ultima, a iscat un conflict, în procesul cărui a lovit-o pe concubina sa de mai multe ori cu pumnii și picioarele în partea capului și peste tot corpul, apoi i-a smuls cerceii din urechi, astfel cauzându-i ultimei suferințe psihice, inclusiv și dureri fizice, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 679 din 16 septembrie 2014, se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. *Inculpatul Alexandr Goleac*, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă acțiunilor ce au avut loc la 14 septembrie 2014, din care motiv neîntemeiat a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea violenței în familie.

La fel, sunt neîntemeiate concluziile primei instanțe privind confirmarea intenției inculpatului de a săvârși actul de violență în familie prin declarațiile părții

vătămate, martorilor și materialele cauzei, or, prin aceste dovezi se demonstrează doar existența conflictului dintre el și partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, faptele incriminate lui Alexandr Goleac și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță și verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Evghenia Buntova; martorilor Igor Jacot; Viorel Teleman; Serghei Zemsov; Valeriu Simac; Angela Simac; plângerea părții vătămate Evghenia Buntova din 14 septembrie 2014, prin care se solicită tragerea lui Alexandr Goleac la răspundere pentru acțiuni de violență (f.d.3); informația de primire a apelului telefonic din 14 septembrie 2014, prin care este sesizat IP Bălți despre acțiuni violente față de Evghenia Buntova (f.d.4); raportul din 14 septembrie 2014, prin care se confirmă adresarea Evgheniei Buntova la punctul traumatologic (f.d.5); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului nr. 3304 din 14 septembrie 2014 (f.d.20-21); raportul de expertiză medico-legală nr. 679 din 16 septembrie 2014, prin care se confirmă existența leziunilor corporale la Evghenia Buntova, precum și proveniența acestor leziuni în circumstanțele descrise de victimă (f.d.27).

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat care nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, de faptul, că nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv și întemeiat a dispus aplicarea art. 90 Cod penal.

5. Inculpatul Alexandr Goleac, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, prima instanță a dat apreciere greșită circumstanțelor ce au avut loc la 14 septembrie 2014, pentru care inculpatul neîntemeiat a fost recunoscut vinovat și condamnat, iar instanța de apel superficial a examinat cauza, întemeindu-și soluția doar pe constatările eronate ale primei instanțe, or, în realitate, a avut loc o situație conflictuală bine gândită și intenționat provocată de partea vătămată.

Susține recurentul că, sunt neîntemeiate concluziile instanțelor de fond privind confirmarea intenției inculpatului de a săvârși actul de violență în familie prin declarațiile părții vătămate, martorilor și materialele cauzei, or, prin aceste dovezi se demonstrează doar existența conflictului dintre el și partea vătămată.

Concluzia instanțelor de fond cu privire la prezența în acțiunile inculpatului a intenției în săvârșirea violenței în familie care se confirmă prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, este apreciată de recurent ca neîntemeiată, deoarece din probele anexate la materialele cauzei penale, nu se confirmă săvârșirea de către inculpat a faptei incriminate acestuia, ci doar faptul existenței unui conflict care a avut loc între partea vătămată și inculpat.

Martorii audiați în ședința de judecată nu au fost prezenți la acest conflict, iar circumstanțele descrise de către aceștia sunt bazate doar pe declarațiile părții vătămate. Mai mult, martorii Valeriu Simac și Angela Simac sunt rude cu partea

vătămată și direct sunt cointeresați în soluționarea cauzei doar în favoarea ultimei.

Nu a fost dat aprecierii și faptul că, potrivit declarațiilor victimei și a martorilor în unele odăi și sala de baie au fost depistate multiple urme de sânge, pe când pe îmbrăcămintea inculpatului nu au fost depistate urme de sânge, fapt ce în direct confirmă că inculpatul nu a aplicat lovituri părții vătămate.

Sușține recurentul că, în urma aprecierii probelor prezentate pe cauza penală, instanțele de fond incorect au ajuns la concluzia, că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, bazându-și hotărârile doar pe presupuneri, iar dubiile în partea învinuirii inculpatului nu au fost înlăturate, pe când acestea, potrivit legislației în vigoare, urmau a fi interpretate, conform alin. (3) art. 8 Cod de procedură penală, în favoarea inculpatului.

Mai mult, instanțele judecătorești nu au dat nici o apreciere stării de sănătate a inculpatului și stării de sănătate a părții vătămate, or, potrivit documentelor anexate la cauza penală, inculpatul este de vârstă înaintată, invalid de gradul II și suferă de maladie cronică, fiind operat de multiple ori, fapt, ce cu certitudine confirmă imposibilitatea acestuia de a fi implicat în careva acțiuni violente.

Mai invocă recurentul că, violența în familie poate fi constituită atunci când există un ciclu de acțiuni analogice, pe când un caz unic imputat în vinovăție inculpatului Alexandr Goleac nu poate fi calificat potrivit art. 201¹ alin. (1) Cod penal, deoarece Codul contravențional direct prevede răspunderea pentru vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, din care motiv procesul penal urma să fie încetat deoarece fapta constituie o contravenție.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestuia, menționând că, instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, ținând cont și de opinia expusă de procuror în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, fără a indica concret unul din cele 5 temeiuri prevăzute expres în punctul indicat, însă pentru a verifica temeinicia prevederilor invocate în recurs prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de

procedură penală, este necesar de a indica concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, care sunt circumstanțele prin care se constată că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiindcă poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, recurentul invocând pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, menționând că Codul contravențional prevede, la art. 78, răspunderea pentru vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale.

Instanța de recurs menționează că acest temei la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Deci, în vederea determinării dacă asemenea eroare de drept a fost admisă în cauza dată de către instanțele de fond, instanța de recurs, menționează că, în urma unei analize ample a probelor cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, se conchide faptul că, acestea corect au încadrat juridic faptele săvârșite de inculpat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, potrivit doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În acest context, Colegiul penal reține că, reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, „Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie”, fapta prejudiciabilă, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

Violența fizică, se manifestă prin vătămări ușoare a integrității corporale ori a sănătății, săvârșită prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Latura subiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, iar caracterul intenției făptuitorului după circumstanțele faptice ale celor săvârșite: obiectul vulnerat folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul anti și postagresional al făptuitorului.

Totodată, infracțiunea prevăzută la art. 201¹ Cod penal, este o infracțiune

materială și se consideră consumată din momentul producerii suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral.

Deci, se reține că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe care corect a încadrat acțiunile lui Alexandr Goleac în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului prin care se susține că instanțele de fond nu au ținut cont de starea de sănătate a inculpatului care este de vârstă înaintată, invalid de gradul II și suferă de maladie cronică sangvinică, fiind operat de multiple ori, fiindcă instanța de apel corect a menționat că aceste circumstanțe urmează a fi luate în considerație la individualizarea pedepsei.

De altfel, Colegiul mai reține că criticele formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Goleac Alexandr Fiodor***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev